



Rudar



Leto V. — Štev. 10

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE

19. sept. 1964

Poživimo in izboljšajmo vsebino našega časopisa

Časopis »Rudar«, kot je znano, je glasilo velenjskih rudarjev, pa tudi vseh občanov. Seznanja nas z uspehi ter problemi proizvodnje, raznimi tehničnimi novostmi v jami Velenje, razen tega pa je odraz družbeno-političnega delovanja celotnega kolektiva in posameznih ekonomskih enot.

članke o raznih velenjskih vprašanjih, o športnem in kulturnem življenju in drugo, kar zanima slehernega Velenjčana. Žal pa vse te naloge doslej niso bile vedno izpolnjene. Zelo važno je, da so vsi člani kolektiva seznanjeni z razgovori sestankov delovnega kolektiva,

vprašanja so pa tako važna, da bi morala odslej najti več izraza v časopisu »Rudar«.

Tako ne bi bilo potrebno čakati zasedanja obratnega delavskega sveta, ampak bi se posamezna vprašanja od strani članov kolektiva že obravnavala v »Rudarju«. Tu bi bila nanizana problematika, kot npr. o vzrokih fluktuacije rudarjev, o povečanem staležu bolnih, o neupravičenih izostankih, o izpadu proizvodnje, o problemu vzdrževanja prog in jamskega zračenja, o pomanjkljivi kontroli vzdrževanja jamske mehanizacije itd., o pohvalah, pa tudi o grajah.

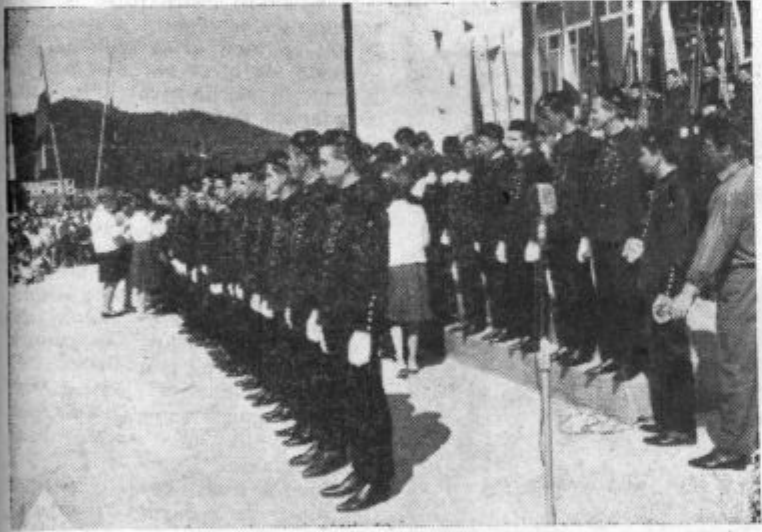
in pošlje na uredništvo »Rudarja«. Zelo dobrodošli pa bi bili tudi članki o zanimivih dogodkih pri delu, o strokovnem izpopolnjevanju, o družbeno-političnem življenju itd., pa tudi zdrav jamski humor ne bi bil odveč.

Izraz globine delavskega samoupravljanja je tudi v tem, da prispevke o vprašanjih, bodisi gospodarske ali tehnične narave pišejo neposredni proizvajalci.

Vsekakor je naloga nas vseh, da s svojimi prispevki obogatimo vsebino našega glasila »Rudar«, da bo veren odraz obratnega razpoloženja in delovanja našega kolektiva, posebno da bo tekoči prikaz našega dela, uspehov in naših zaslužkov.

Le tako bo nov uredniški odbor s pomočjo vseh lahko izpolnjeval svoje naloge in tozadevni uspehi ne bodo izostali. Naše glasilo »Rudar« bo s tem postalo lepo in bogato po vsebini, kot je lepo rudarsko mesto Velenje in njena okolica.

Uredniški odbor
Ing. Zagoričnik Stefan



3. julij nam bo ostal v spominu. Sprejeti smo bili med prekaljene rudarje. Ne bomo jih razočarali. (Foto Pajk)

Nadalje obveščamo bralce o perspektivnem razvoju rudnika ter celotne Šaleške doline. Ni pa časopis »Rudar« samo strokovni časopis; prinaša tudi

kjer se iznašajo uspehi in težave predvsem po vprašanju doseganja proizvodnih nalog, kakor finančnega uspeha ali neuspeha posameznih ekonomskih enot. Ta

POHITIMO!

Vreme nam streže lahko smo še pravi čas gotovi. In potem je bo dovolj in boljša bo ta voda.

POHITIMO!



Letošnji proslavi rudarskega praznika je prisotvovalo lepo število velenjčanov. Obiskal nas je tudi tov. Leskošek Franc-Luka. (Foto Pajk)

IZ ZASEDANJA CDS

Dne 16. 7. 1964 je zasedal Centralni delavski svet Rudnika lignita Velenje. Na seji je bil naslednji dnevni red:

1. Imenovanje in delokrog stalnih komisij
2. Doseganje družbenega plana v prvem polletju 1964
3. Oročanje sredstev Komunalni banki
4. Razno

Povzemamo najvažnejša stališča in zaključke iz tega zasedanja.

CDS je izvolil naslednje komisije:

- Komisijo za kadre;
- Disciplinsko komisijo;
- Komisijo za HTV in požarno varnost;

Komisijo za osnovna sredstva in investicije;

Komisijo za ekonomska vprašanja, za delitev dohodka in osebnih dohodkov.

V Komisijo za kadre so bili izvoljeni:

1. Kikec Alojz, predsednik
2. Tekavec Jože, tajnik
3. Kovačič ing. Tone, član
4. Kukavica Franc, član
5. Leban Vlado, član
6. Kumer Jože, član
7. Lipovšek Franc, član

V disciplinsko komisijo so bili izvoljeni:

a) člani:

1. Penšek Alojz, predsednik
2. Potrč Alojz, član
3. Petre Ivan, član

b) namestniki:

1. Debeljak Jože, namestnik predsednika
2. Verdnik Karel, namestnik člana
3. Trunkl Vili, namestnik člana

V komisijo za higiensko tehnično varstvo in požarno varnost so bili izvoljeni:

1. Šilih Karl, predsednik
2. Selevšek ing. Janez, tajnik
3. Podpečan Jože, član
4. Oblak ing. Zdravko, član
5. Gmajner Mirko, član
6. Letonja Miha, član
7. Škarja Franc, član
8. Kumer Luka, član
9. Čas Stane (avtopark), član
10. Štajner Ivan, član

V komisijo za osnovna sredstva in investicije so bili izvoljeni:

1. Janežič ing. Dušan, predsednik
2. Mavec Maks, tajnik
3. Seher ing. Anton, član
4. Trunkl Vili, član
5. Zohar ing. Jože, član

6. Delopst Rudi, član

7. Božnik Karl, član

V komisijo za ekonomska vprašanja, delitev dohodka in osebnih dohodkov so bili izvoljeni:

1. Verdev Franc, predsednik
2. Podvratnik Franc, tajnik
3. Bencik Viljem, član
4. Malin Ferdo, član
5. Zagoričnik ing. Štefan, član
6. Vidmar Slavko, član
7. Jelen Karl, član
8. Barle ing. Viktor, član
9. Mravljak Oto, član
10. Berlinger Jože, član
11. Zolnir Mirko, član

CDS je potrdil odločbe Upravnega odbora RLV o imenovanju članov komisije za stanovanjska vprašanja in komisije za prošnje in pritožbe, in sicer:

a) stanovanjska komisija:

1. Meh Jože, predsednik
2. Avberšek Janez, tajnik
3. Lužar Branko, član
4. Očepek Jože, član
5. Marčec Valentin, član
6. Grajzel Ivan, član
7. Bregar Janez, član

je preseglala nakopane količine premoga tako, da smo porabili tudi zaloge iz preteklega leta.

Zaskrbnjuje je, da so bolezni porasle za 69,92 %, če jih primerjamo s podatki iz prvega polletja 1963, nezgode A pa za 30,47 %. Nezgode B so sicer padle, toda to ne more odtehati poraznih podatkov o bolezninah in A nezgodah. Za 61,52 % so porasli neupravičeni izostanki z dela. Ta porast neupravičenih izostankov nujno terja učinkovite ukrepe na področju delovne discipline.

Gibanje delovne sile ni zadovoljivo. Iz podatkov vidimo, da je število samovoljnih zapustitev dela zelo visoko. Primeri, da je prenehalo delovno razmerje v poskusni dobi, so prav tako številni. Oba pojava moramo analitično obdelati in sprejeti ustrezne ukrepe. Poraba osnovnih materialov ni v skladu z veljavnimi normativi. Močno jih prekoračujemo in tako zvišujemo polno lastno ceno. Ta negativen pojav moramo popraviti.

Poročevalec posreduje še podatke o kvaliteti in cenah premoga, o naši investicijski dejavnosti, o gibanju osnovnih sredstev, o doseženih rezultatih v posameznih ekonomskih enotah, o gibanju osebnih dohodkov in

trdil, da se je stanje v proizvodnji poslabšalo od konca marca dalje.

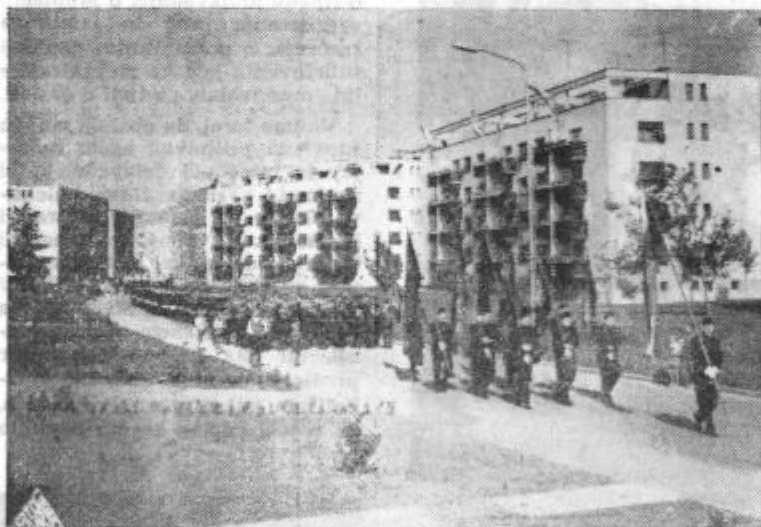
Tov. Verdev Franc je v svoji diskusiji obravnaval neupravičene izostanke, bolezni in nezgode. Poudaril je, da tudi novi delavci, ki smo jih dobili, po večini niso kos našim delovnim pogojem in tudi ne delovni disciplini. Pri teh novodošlih delavcih so zlasti prvi meseci zelo kritični. To je problem, ki ga bo treba podrobno in resno reševati.

Selevšek ing. Janez je govoril o zdravstvenem stanju članov kolektiva. Prikazal je nedavni sistematični zdravstveni pregled. Poudaril je, da je zdravstveno stanje naših delavcev slabo in v mnogo čem vpliva na gibanje bolanih in nezgodnikov. Podatke zdravstvenega pregleda bo treba analitično obdelati in potem na tej podlagi ukrepati.

Tekavec Jože je mnenja, da ni prav, če gledamo vzrok za izpad proizvodnje samo v pomanjkanju delavcev. Čeprav je veliko pomanjkanje, ne sme biti to glavni vzrok. Treba je videti tudi druge vzroke. Marsikdaj nismo naloge tako izvedli, kot smo se dogovorili. Naprav za obsevanje nismo dovolj izkoristili, šolskih čel za novince nismo organizirali in postavili inštruktorje. Se tista delovišča na katerih smo pričevali novince so se opustila. Namesto, da bi se več delalo z novinci in se jih uvajalo v težko rudarsko delo, smo do teh večkrat imeli nepravilne odnose. Za fluktuacijo, ki je sicer zelo velika smo vsi krivi, ker smo z novinci premalo delali. To moramo na vsak način popraviti, nič več ne smemo odlašati s sistematičnim delom in uvajanjem novincev. Takoj moramo pristopiti k pripravi šolskih delovišč. Do prvega septembra mora biti vse pripravljeno, takrat pa moramo začeti z novim načinom uvajanja. Dosedanji propusti v tem pogledu so nam v veliki meri povzročili sedanja stanja.

Kortnik Rudi ocenjuje polletne rezultate za porazne. Mnenja je, da so naše tehnične in druge strokovne službe pri marsikateri nalogi odpovedale. Zato se delo pravilno ne razvija in odvija. Disciplinski ukrepi so zelo pustili, češ da delovne sile ni in je treba biti do nje bolj toleranten. To ni prav in se nam močno maščuje. Sedanje poslovno in finančno stanje zahteva, da ponovno proučimo vse možne ukrepe, ki naj stanje sanirajo odnosno popravijo.

Direktor, tov. Žgank je govoril o stanju in rezultatih prvega polletja, kakor ga je obravnavalo poročilo. Rekel je: gospodarili in počilo. Rekel je: gospodarili in poslovali smo tako slabo, da nas mora resno skrbeti kaj in kako ukrepati, da pridemo čimprej iz te zagate. Res je, da ima to stanje tudi svoje zunanje vzroke, se pravi takšne, ki segajo v splošno politiko premožarstva naše de-



Tako smo velenjski rudarji simbolično izrazili svojo enotnost in tovarštvo. Z ramo ob rami, pod rudarsko zastavo z velikim vzklikom »SREČNO«.

(Foto: Pajk)

b) komisija za prošnje in pritožbe:

1. Debeljak Jože, predsednik
2. Končan Valter, tajnik
3. Dolar Franc, član
4. Ževart ing. Anton, član
5. Vidmar Mirko, član

K 2. točki dnevnega reda se je obravnavalo doseganje družbenega plana v prvem polletju 1964. Poročevalec je bil tov. Vrečko Karel, ki je med drugim navedel, da doseganje družbenega plana v prvem polletju ni zadovoljivo. Polletni družbeni plan je bil izpolnjen s 95,01 %. Tudi učinki so padli, razen na pripravah. Prodaja

skladov ter o problematiki prodajnih cen premoga.

Po poročilu je sledila diskusija iz katere povzemamo naslednje:

Grašič ing. Janez je govoril o problematiki vzhodne jame: Proizvodnja v prvem kvartalu je bila celo prekoračena, rapidno pa je padala v aprilu in maju mesecu. Diskutant je navajal številčne podatke in ugotovil: disciplina je padla, fluktuacija naraščala, zlasti pa neupravičeni izostanki z dela in nezgode. Sedanji stalež delavcev še ne odgovarja. Samo jama vzhod potrebuje nujno še novih 70 delavcev.

Enakega mnenja je bil tudi tov. Šilih Karl, ki je v svoji diskusiji

IZ ZASEDANJA CDS

zelo, vendar pa je na drugi strani zopet res, da smo zašli v take proizvodne in poslovne rezultate, po naši lastni krivdi. Vodilni kader je v prvi vrsti kriv tega stanja. Strokovni kader v proizvodnji ni naredil tega, kar bi moral narediti. Večkrat sem na to opozarjal, pa ni zaleglo. Govorimo in iščemo vzroke največ v pomanjkanju delovne sile in izostankih z dela. Nihče pa se ne vpraša zakaj je tako in kdo je kriv takemu stanju. Krivo je vodstvo, pri vodstvu so vzroki. Iz poročila smo slišali, da smo izplačilo osebnih dohodkov prekoračili, ker nismo dosegli proizvodnje. Slišali smo tudi, da nismo postavili šolskih čel. Kako smo dajali ljudi v jamo in kako smo z njimi delali nam je znano. Inženirskega kadra imamo dovolj, vendar ga ne znamo ali pa ga celo nočemo pravilno in koristno razporediti in zadolžiti s konkretnimi nalogami. Problematike nadur smo se lotili in v kratkem času že dosegli razmeroma dobre rezultate. S tem moramo nadaljevati, pričeti moramo še s tem, da bomo analizirali nadure poimensko. Na ta način bomo ugotovili, kdo in kako nekateri letno dosežejo tako veliko število nadur. Na vse to in pa na mnoge druge napake in hibe v proizvodnji in poslovanju sem opozarjal strokovne službe in to vedno sproti in takrat, ko smo obravnavali na sestankih, sejah in kolegijih tekočo problematiko. Tu izgovorov nemorebiti. Nasprotno, samo to nam še preostane, da začnemo takoj reševati in odpravljati napake, ki sem jih navedel in še druge, ki jih nisem navajal.

Neobhodno je, da naj ima tehnični kader dva temeljna vira za nagajevanje, to je količina proizvodnje in znižanja PLC. Inženirski kader naj bo smotno razporejen in zadolžen s konkretnimi nalogami. Proizvajalne stroje, kot je PK-3 je nujno vključiti v proizvodnjo, nadaljevati z začetno akcijo glede nadur, dosledno izvajati normativne akte samoupravnih organov, okrepiti disciplino pri delu in v izpolnjevanju delovnih dolžnosti. Izplačilo OD mora temeljiti na opravljenem delu, osebne dohodke tehničnega kadra v proizvodnji pa vezati na proizvodnjo in gibanje stroškov.

Po končani diskusiji je CDS soglasno sprejel naslednje sklepe:

1. Storitvi smo dolžni vse, da bodo naši mesečni operativni plani v skladu in v soglasju z letnim družbenim planom, zlasti glede študija, zračanja in obložitve.
2. Zniževanje zamudnih dni mora biti naša stalna, neprekinjena skrb, pa najsi gre za boleznine, nezgode ali nepravilne izostanke. V tej zvezi se naj v vseh delovnih enotah rudnika dosledno in brez izjeme izvaja svojočasen sklep CDS, ki se s tem ponovi, dopolni in glasi: »Član kolektiva, katerekoli delovne ali poslovne enote rudnika, ki zagreši nepravilne izostanek z

dela, ima za vsak tak nepravilne izostanek kot posledico: zmanjšanje rednega letnega dopusta za en dan, izgubo pravice do dodatnega dopusta, neizplačilo presežka osebnih dohodkov ki ga je dosegla v dotičnem mesecu delovna enota v kateri dela, povračilo škodnega zneska, ki ga je utrpel rudnik zaradi njegovega neopravičenega izostanka z dela.»

3. Izvajanje HTV predpisov se mora dosledno izvajati, zlasti pa paznja, da se uporabljajo in nosijo zaščitna sredstva vseh vrst ter da se poslužujemo obsevanja (žarčenja).

4. Sprejem in uvajanje nove delovne sile za jamo mora potekati

naš inženirski kader, poleg rednih delovnih dolžnosti še s konkretnimi zadolžitvami za študijska in druga dela s področja tehničnega sektorja (zračanje, oporje in jamski les, projekti, obložitve delovnih mest ipd.).

Nujno se mora urediti zračanje v vzhodni jami. Doseči se mora ponovno oni odstotek priprav s pomočjo PK-3, ki je bil že dosežen, zlasti pa se mora zaostri dnevno vzdrževanje jamskih delovnišč.

Organizacija dela pri jamski mehanizaciji mora biti tako izvajana, da bo razporeditev, odnosno zaposlitev na posameznih delovnih mestih res ustrezala kva-

6. Finančna služba mora evindenco o materialnih stroških tako ažurirati in izpopolniti, da bodo ekonomske enote imele res točen dnevni pregled porabe osnovnih materialov, odnosno točen dnevni pregled materialnih stroškov. To ažuriranje in izpopolnitev se mora začeti takoj uvajati.

7. Vse zunanje delovne enote so dolžne, da takoj ponovno proučijo svoje sedanje cenike in jih ustrezno, vendar čimbolj znižajo. EE gradbeni obrat naj prevzame v skladu s svojimi možnostmi čim več ustreznih del v jami na podlagi predhodnega dogovora in delovnih pogodb z jamo vzhod in zapad.

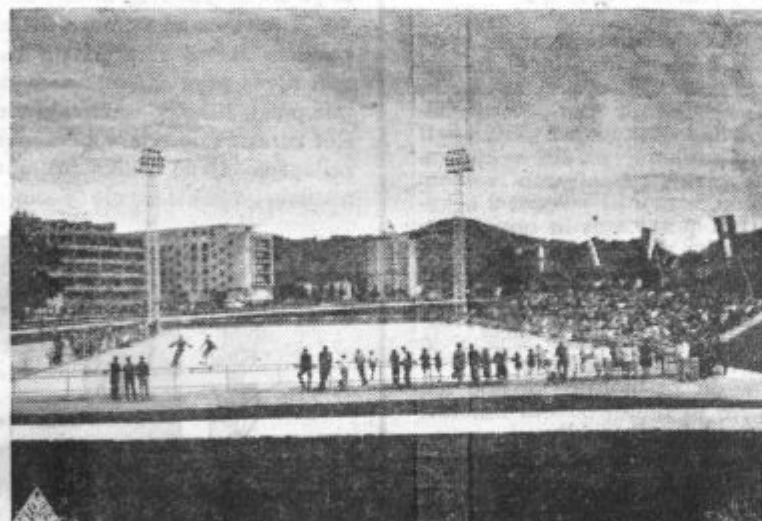
8. Upravne in strokovne službe rudnika naj ponovno opozorijo pristojne organe družbeno-političnih skupnosti na zagotovitev sredstev za izgradnjo stanovanj.

9. Komerzialna služba naj posveča čimvečjo in dosledno skrb gibanju in zniževanju cen za naš reprodukcijski material in tako doseganje rezultate na tem področju, ki so pozitivni, skuša še izboljšati, zlasti pa je treba doseči realno raven cen za vse asortimente našega premoga.

10. Plačni sistem za tehnični kader v proizvodnji se naj ponovno prouči in postavi za izhodišče vezanost na proizvodnjo in gibanje stroškov.

11. Izplačilo osebnih dohodkov v vseh delovnih enotah rudnika mora temeljiti samo na dejansko opravljenem delu.

12. Po predhodni proučitvi predlaganih in sprejetih sklepov na kolegijih in v političnih organizacijah se naj skličejo zbori članov kolektiva in na njih obravnavajo polletni rezultati poslovanja.



Ob rudarskem prazniku so tudi velenjski kotalkarji prispevali k prazničnem razpoloženju. (Foto Pajk)

dosledno po vidikih že izdelanega programa za sprejem in uvajanje novincev.

5. Tehnični direktor je dolžan da načrtno in dosledno zadoljuje

lifikaciji. Dosledno se mora izvajati vodilo, da mora biti poraba materiala vsklajena z normativi, ki so obvezni kalkulativni element.

SVET DELAVSKE UNIVERZE VELENJE RAZPISUJE

VEČ MEST-OBČASNIH HONORARNIH PREDAVATELJEV

za večerne politične šole in razne družbeno-ekonomske seminarje, ki jih organizira Delavska univerza Velenje v delovnih organizacijah. Prednost pri sprejemu imajo diplomanti:

1. visoke ali višje ekonomske šole,
2. visoke ali višje pravne in njej sorodne šole,
3. družbeno politični delavci, ki že imajo izkušnje na področju izobraževanja odraslih.

Vsa pojasnila v zvezi s tem razpisom daje uprava DU Velenje. Ustne ali pismene prijave sprejemamo do 25. septembra 1964 v upravi DU Velenje, Titov trg št. 2, telefon 42.

Delavska univerza Velenje

PREKLIC KARTONČKOV

Izgubila sta izplačilne izkaznice: Sever Stane — matična številka 107

Boben Jože — matična številka 256

Izkaznice se preklicujejo kot neveljavne.

PREKLICA

Preklicujem deputatno nakaznico na ime **Sevšek Franc** mat. št. 299 katero sem izgubil.

*

Preklicujem plačilno izkaznico na ime **Selič Albert** mat. št. 307.

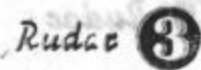
ZAHVALA

Sindikatu Rudnika lignita Velenje se iskreno zahvaljujem za darilo.

Močno sem bil presenečen, da se še spominjate tistih, ki smo že pred nekaj leti odložili krampe in zapustili črne rove. Tam v globini je bil naš kruh, naše življenje in tam se tudi sedaj ustavlja naše misli, vendar še lepši so trenutki spominjajoče preteklosti, ker vemo, da se nas spominjate tudi Vi dragi rudarji, ki vrtate in kopljete naprej v »črno zlato«, kjer smo mi nehali.

Želim Vam, da bi bilo Vaše delo plodno in uspešno ter še enkrat hvala za obdaritev.

VOLAVSEK ANDREJ
upokojenec
Zdravilišče Topolšica



Vzporedno z gasilsko službo, ki je organizirana z namenom, da skrbi za požarno varnost družbenega in zasebnega premoženja, odpade del preventivnega dela tudi na dimnikarsko službo. Vprašanje organizacije, pravic in obveznosti dimnikarjev je predpisano z uredbo o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe, ki je izšla v uradnem listu LRS št. 21-1950.

Pri kontroli nad opravljanjem te dejavnosti, ki je pod nadzorom občine, s tem da skrbi za pravilno organizacijo dimnikarske službe, da opravlja neposredno nadzorstvo nad izvrševanjem požarno-varnostnih ukrepov in podobno, pa se ugo-

nikarju pregled kurilnih naprav, da se prepriča, če so bile dejansko in tudi predpisano očiščene, za kar ima slednji pravico zaračunati 50 odstotkov od predpisane tarife. Le on odgovarja za vse posledice, ki bi nastale na dimovodnih napravah.

Seveda pa za vse nepravilnosti ne bi kazalo kriviti samo lastnike objektov. Če povzamemo vse dosedanje kritike, ki padejo na račun dimnikarske službe, moramo pripomniti, da tudi posamezni dimnikarji niso imeli vselej pravilnih odnosov do občanov, da jim niso znali ali hoteli prikazati pomena dimnikarske službe. Za-

Dimnikarska služba - POGOJ POŽARNE VARNOSTI

tavljajo posamezne nepravilnosti, ki dostikrat zavirajo posledno izvajanje dimnikarske službe.

V mesecu maju 1962 se je dimnikarski okoliš, ki obsega območje občine Velenje pripojil k dimnikarskemu podjetju Prevalje. Do pripojitve k omenjenemu podjetju je obstojal manjši dimnikarski obrat, ki je razpolagal z minimalnim številom zaposlenih dimnikarjev, kar je imelo za posledico, da se ta služba ni mogla vršiti dosledno. Tako so dimnikarji obiskovali oddaljena naselja z večmesečnimi presledki, a posledica je bila večja stopnja požarne nevarnosti in v nekaj primerih tudi nastanek požara zaradi slabih in neometanih kurilnih naprav.

Z ustanovitvijo večjega obrata pa se je stanje dimnikarske službe bistveno izboljšalo. V prvi vrsti z večjim številom zaposlenih dimnikarjev in vzporedno s tem doslednejšemu opravljanju dimnikarskih uslug v vseh naseljih, ki jih zajema dimnikarski okoliš in to v predpisanih rokih, ki jih določa odlok o dimnikarskih tarifah. To je pri posameznih lastnikih objektov sprožilo val negotovnosti z utemeljitvijo, da se ometanje kurilnih in dimovodnih naprav vrši vse pre pogosto; v nekaterih primerih pa celo povsem obratno s tem, da se vrši prepovedko. Po drugi strani pa zopet prihajajo pritožbe s strani dimnikarjev, češ, da jim stranke onemogočajo čiščenje dimovodnih naprav ali pa celo, da se upirajo plačilu dimnikarskih uslug. Nemalo je primerov, da lastniki sami čistijo kurilne naprave, kar je sicer v nasprotju z uredbo o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe. Če pa so to delo že opravili ali izjavili, da kurilnih naprav niso uporabljali, so v tem primeru dolžni omogočiti dim-

radi takih odnosov pride večkrat med stranko in dimnikarjem do večjih nesoglasij. Da bi ta nesoglasja postopoma odpravili in tako med dimnikarji in strankami utrdili večje razumevanje, smatramo za potrebno, seznaniti javnost z nekaterimi pravicami in obveznostmi tako dimnikarja kot stranke pri izvrševanju dimnikarskih uslug.

V uredbi o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe je med drugim določeno:

— da se morajo kurilne naprave in dimni odvodi ometati v predpisanih rokih;

— da sme kurilne naprave in dimne odvode ometati samo dimnikar s predpisano strokovno usposobljenostjo;

— da mora koristnik zgradbe dopustiti dimnikarju ometanje dimnih odvodov in kurilnih naprav in mu opravljeno delo plačati po tarifi, ki jo predpiše pristojni organ občinske skupščine.

Dalje so v odloku o najvišjih tarifah za dimnikarske storitve določeni ometalni roki in tako velja za območje občine splošni ometalni rok en mesec. Ker pride večkrat, kot že omenjeno, med strankami in dimnikarjem do sporov in nesoglasij — največ pri zaračunavanju dimnikarskih storitev, je tudi to vprašanje urejeno že v prej omenjenem odloku, kjer je določeno, da mora dimnikar plačniku izstaviti veljavno potrdilo s specifikacijo dimnikarskih storitev in z navedbo tarifne postavke.

Omenimo naj še, da je dimnikar za nedosledno izvajanje dimnikarskih uslug materialno in upravno-kazensko odgovoren, prav tako pa tudi stranka, ki namenoma onemogoča čiščenje kurilnih naprav.

Ta članek objavljamo z željo, da bi se odpravila nesoglasja in ustvarili pravilni odnosi med dimnikarji in strankami, ker le tako bo prenehala kritika in pritožbe, ki zadevajo dimnikarsko službo. Dimnikarska služba deluje v cilju varovanja splošnega in zasebnega premoženja pred požari. B. S.

V SPOMIN ZDRAVNICE dr. TATJANE RESMANOVE

Ni še minilo mnogo časa, ko se je spomladi raznesla vest, da je težje obolela znana in priljubljena velenjska zdravnica dr. Tatjana Resman. Slišali smo, da se zdravi v Slovenjem Gradcu, pred dobrim mesecem smo jo še videli v Velenju, a mesec dni nato, 21. junija letos je na ljubljanski interni kliniki smrt prekinila njeno mlado a plodno življenje. K poslednjemu slovesu na Zalah se je zbralo veliko občanov Velenja, njenih znancev in prijateljev. Poslovilne besede ob krsti sta spregovorila v imenu občinske skupščine Velenje njen predsednik ing. Mali in v imenu kolektiva Topolšica, kjer je bila pokojnica nazadnje zaposlena, ravnatelj dr. Cestnik. Njeno svežo gomilo so zagrnilli številni venci ne le svojcev, prijateljev, sodelavcev in bivših bolnikov, temveč tudi družbenih organizacij, v katerih se je dr. Resmanova aktivno udeleževala.

Z imenom in delovanjem zdravnice dr. Resman je tesno povezan razvoj zdravstvene službe v Velenju. Tukaj je bila tudi njena prva samostojna zdravniška služba, ki jo je nastopila poleti 1959, po stažiranju v trboveljski in celjski bolnišnici. Kot zdravnik je bila v prvi vrsti človek in tako si tudi lahko razlagamo njeno veliko priljubljenost pri bolnikih. Nikoli ni nikomur odrekla svoje pomoči, pri svojem humanem delu



je storila mnogo več kot pa je bila njena dolžnost. Za bolnega človeka se je zavzela do kraja, svoj težki poklic je izvrševala nadvse požrtvovalno. Ko je vodila dispanzer za matere in otroke, se je z izredno zavzetostjo lotila organizacije preventivnega dela na tem področju zdravstva v okviru Zdravstvenega doma Velenje. Povsod, kjer je mogla je pomagala s svojim zdravniškim znanjem in s svojim bodrilnim in vedrim nastopom. Vse svoje osebno življenje je žrtvovala stalni pripravljenosti, pomagati sočloveku.

Dr. Resmanova je ostala še nadalje član velenjske skupnosti tudi ko je pred poldrugim letom nastopila službo specializacije iz pljučnih bolezni v Topolšici. Tudi v novem kolektivu si je s svojo preprostostjo, skromnostjo in odkritim značajem in z delovno vnemo takoj pridobila pri vseh sodelavcih in bolnikih zasluženost priljubljenost. Zla usoda jo je v cvetu let in na začetku uspehov v svojem poklicu, ki si ga je izbrala, iztrgala iz naše srede. Za zdravstveno službo naše občine pomeni njena prezgodnja smrt težko izgubo.

Zdravnica Tatjana je bila pošten in predan zdravstveni delavec v najlepšem pomenu te besede. Njen lik bo še dolgo ostal svetel in lep v srcu vseh, ki smo jo poznali.

Slava njenemu spominu!

I. C.

Bodimo ponosni!

ZAKAJ redno ne izhaja RUDAR

Imamo navado da vidimo stvari, ki nam niso po volji. V splošnem rajši kritiziramo, kot pa hvalimo. Morda prav zato včasih le premalo vidimo tiste stvari, ki nam v še tako težkih pogojih slajšajo življenje.

Doživel sem nekaj, kar je doživelo že veliko ljudi, kar so doživljali ljudje že pred stoletji, kar doživljajo mnogi delovni ljudje v svetu še danes, vendar pod povsem drugačnimi pogoji kot pri nas.

Bolezen me je onemogočila za nadaljnje opravljanje svojega poklica. Zdravnik in invalidska komisija pa so mi odprli pot do poklica, ki ga bom spet lahko opravljal. Na prvi pogled čisto enostavno, ampak... Strah me trese če pomislim, da bi se mi bilo to pripetilo nekje drugje, morda v Avstraliji. Precej verjetno je, da bi mi beraška palica ne prizanesla. Na srečo pa sem doživel to v Jugoslaviji, kjer človek ostane človek tudi v bolezni. Zato bi rad povedal nekatere misli, ki so se mi porodile po tem doživetju.

Res je, da mnogi, ki so kakorkoli prekoračili našo mejo in se potem vračajo v modernejše mercedesih, vzbujajo pri marsikaterem skomine. Prav tako pa je tudi res, da mnogi, ki so prav tako prekoračili mejo, danes v tujini umirajo, životarijo, ker si ne morejo privoščiti zdravljenja. saj je le-to v mnogih deželah dražje od avtomobilov. Veliko je takšnih, a o teh ne govorimo, ker so pozabljeni. Vidimo le tistih par, ki se vozijo, vozijo... Prav ob takšnih prilikah se morda ne spomnimo kaj mi imamo. Pozabljamo, kaj nam je prinesla revolucija, kaj so nam dali tisti, ki so se že v stari Jugoslaviji upirali barbarskemu gospodarstvu, in ki so s svojim vstopom v NOV zanetli revolucijo.

Ali bi brez revolucije imeli danes to, kar imamo, Novo Velenje? Ali bi stanoval danes državljani s povprečnim poklicem v tako modernem stanovanju? Ali bi danes bilo vse to naša last? Ne, brez revolucije ne bi bilo vse to naše. Tako pa je, družbena ureditev tudi naša, družbena ureditev naše socialno zavarovanje, s katerima se ne more primerjati niti ena država v svetu. To je naša last, to je naša revolucija, v kateri si oblikujemo življenje sami, vsopredno z našimi potrebami.

V našem kolektivu je preko 500 invalidov. Kaj bi ti ljudje predstavljali danes brez socialnega zavarovanja? Dolga fronta revežev, ki bi jo pomnožili še njihovi svojci. Kako je pa v resnici?

V lastnem primeru sem presenečen že nad skrbjo s strani zdravniške pomoči. Prav tako me je presenetila tovariška

zavzetnost različnih komisij. Toda kar sem doživel pri vodji kadrovske službe in dalje pri tovarišu, ki od nedavnega zaseda mesto referenta za invalide pri RLV, kaj takšnega pa lahko človek doživi samo pri ljudeh, ki so svoje tovarštvo kalili med NOV in ki so potili svoj znoj na najtežjih delovnih mestih z ramo ob rami, z vsemi tistimi, ki smo morda danes potrebni pomoči. Vse to so dejstva, ki se ne dajo nikdar pozabiti. Marsikomu bi se vse to zdelo naravno. Meni pa se zdi tako samo po sebi umevno, ker vem, da so takšne odnose gradili ljudje, da so naša ustava in členi zakonov plod krvi in naporov vseh borcev, ki so sodelovali ob krvavem krstu naše nove Jugoslavije, oziroma delo tistih, ki so s svojimi žulji in znojem krojili obliko našega novega življenja.

Obžalovati pa moramo vse tiste, ki se v svoji strasti nad bleščočimi mercedesi mečejo tujcem pod noge in to v veli-

kih primerih celo tistim, ki so že dvakrat gazili našo zemljo in mazali škornje z našo krvjo in ki bi kakor večkrat izgleda, bili pripravljeni to grozno barbarstvo tudi ponoviti. Devize pridobljene na ta način, se nam morajo gnusiti.

Zal mi je zdravja. Posebno bi mi ga bilo žal, če bi ga zapravlil onstran meje. Ker pa sem ga izgubil delno v NOV, delno pa pri težkem delu v naši domovini mi to moj položaj zelo lajša in prav tako dviga mojo zavest. Smatram, da kdor dela in živi za skupnost lahko v slučaju potrebe od nje veliko pričakuje.

Upam in vem, da to niso samo moje misli, ampak da čuti slično verjetno mnogo ljudi, ki so se v svojem življenju znašli v podobnem položaju in so bili podobno obravnavani - tako, kot zahteva naša družbena ureditev. Mislim, da ni naša dolžnost, da bi bili hvaležni. Ne, naša dolžnost je, da smo na vse to ponosni!

Alojz Sevšek

Uvajanje novih delavcev

Pogostokrat, žal pa skoraj vedno takrat, ko je že pozno, govorimo o precejšnji fluktuaciji delavcev pri nas in sploh v rudarstvu. Vedno nam primanjkuje dobrih rudarjev. Dejstvo pa je, da sprejmemo vsako leto kar precejšnje število novih delavcev. Če bi od teh ostala vsaj polovica bi naša delovna organizacija verjetno ne imela takih težav v pogledu pomanjkanja ljudi za jama.

Prav zato mora biti ena izmed resnih nalog nas vseh, da storimo nekaj, da bi nove ljudi, ki pridejo k nam obdržali. Znano je dejstvo, da se fluktuacija da v veliki meri zmanjšati z načrtnim in sistematičnim uvajanjem ljudi v delo.

Zakaj? Zato, ker veliko število ljudi odide iz delovnih organizacij ravno zaradi tega, ker jih delovna organizacija ni znala pravilno vključiti v svoj kolektiv. Ljudje se niso počutili zaželeni (zaradi pomanjkljivega sprejema). Z njimi se morda ni postopalo kot je treba (odpravnosti v medsebojnih odnosih). Poleg tega jim delo ni šlo od rok kot bi bilo treba, ker niso bili pravočasno poučeni o pravilnem načinu dela.

Zato je bil izdelan program za načrtno uvajanje novincev v delo.

Ko pa govorimo o uvajanju moramo imeti v mislih več faz uvajanja. Te so v glavnem sledeče:

— Organiziran sprejem. Naloga organiziranega sprejema je,

dati novincu toliko informacij o naši delovni organizaciji, da bo dobil o njej neko zaključno sliko, da se bo v pravem času laže znašel.

— Uvajanje novincev v delo v jami. Naloga uvajanja je naučiti novince do podrobnosti vse faze dela za katere jih mislimo usposobiti.

— Spremljanje dela novincev. Obsega zasledovanje delovnih uspehov njihovega užitivanja v naš kolektiv ter njihovega življenja izven delovnega časa.

K temu delu smo že pristopili. Izvedli smo seminarje za vodje oddelkov, inštruktorje, ter razgovore z vodji etaž.

Če bomo prav izvedli vse tri omenjene faze, se lahko nadajamo dobrih rezultatov. Pri tem pa ni dovolj da bi si tu prizadevalo le par ljudi. Pravilno uvajanje naj bo naloga celotne delovne organizacije.

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage žene in mame Podpečan Marije se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami.

mož Franci z otroci

PREKLIC

Nadzorniku Lorgier Francu se opravičujem za žaljive besede, s katerimi sem ga žalil na avtobusu. Zahvaljujem se mu, da je odstopil od tožbe.

Srečno!

Lesjak Anton

Mnogokrat se sprašujemo, največkrat do petnajstega, ko vidimo na plačilnem ovitku časopis, zakaj tega lista v resnici ne prejemo redno. Ne vprašamo pa se odkod prihaja gradivo in kdo prispeva, da le še od časa do časa dobimo pri vratarju tako zaželeni list »RUDAR«.

Tako pridemo do zaključka, da nam manjka gradivo, da bi »RUDAR« redno izhajal. Pojavlja se vprašanje kaj storiti, ali najeti novinarja ali podobno sposobnega človeka. Pri tem pa je spet vprašanje ali ne bi bil tak način predrag. Če pa pogledamo stvari podrobno pa vidimo, da je »RUDAR« last vseh rudarjev, ki bi morali skrbeti, da bi izhajal časopis redno ter poln zanimivosti in problemov, ki jih seveda ne manjka.

Prepričan sem, da je delavec — rudar tisti, ki bi imel največ prispevati za naš list, ker je stalno v stiku v jami in izven nje. Zakaj ne bi tudi javnost vedela za probleme, kritike, humana in birokratska dejanja, ki se skoro vsak dan pojavljajo pri delu v jami ali pa morda v trgovini. Vem, da bi mnoge zanimalo, kako se razvija pri nas turizem in kako so uspehi na tem področju, in vidite spet bi bil en članek več v Rudarju. Pa spet, ko se v nedeljo popolne sprehajamo ob cesti, ko mimo nas drvijo avtomobili s tujimi oznakami, kako se ljudje ozirajo na balkoné polne cvetočih rož pa spet park v bujnem zelenju po katerem se tako radi sprehajamo in ko od daleč vidimo veseli živčav naših najmlajših na otroškem igrišču. Ali se ob takem trenutku ne spomnimo kako smo še pred nedavnim veselo vihteli krampe in lopate z odločno zavestjo, da si z udarniškim delom dokažemo kako smo ponosni na svoje črno zlato, ki turobno cveti globoko pod zemljo.

Kam nas povedejo misli in zakaj ne bi teh misli tudi napisali saj bomo z veseljem pričakovali naš list in le na tak način se bomo izognili godrnjanju posameznikov.

Ledinek Ivan

Rudar 5

Stev. 10 — 19. sept. 1964

Izvillečki in sklepi III. zasedanja ODS

Več premoga, boljši zaslužek!

ODS jame vzhod je obravnaval celotno situacijo v tej EE z ozirom na sklepe CDS, ki so v zvezi s trenutno situacijo glede na izvrševanje planskih nalog v letu 1964. Posebno so bili poudarjeni naslednji problemi in sklepi:

a) Delati je treba stalno na tem, da se stalež boleznim zmanjšuje z uvajanjem tovarniške kontrole, vzgojo ljudi in preko obiskov težjih bolnikov pa domovih.

b) HTV predpisi se morajo stalno in strogo izvajati. Uporaba zaščitnih sredstev je obvezna. Proti kršilec HTV predpisov naj se izvajajo strožji ukrepi.

c) Zaostri je treba delovno disciplino, delati je treba tako, kakor to določajo delokrog za posamezna delovna mesta. Vodje čel in oddelkov ter ostali skupinovodje so odgovorni, da se to izvaja.

d) Vzgoja delavcev — novincev — naj se poveri določenim

ljudem, ki bodo za to sposobni. Čela za te ljudi naj se posebej določijo, upoštevati je treba pogoje dela, nove akorde, učinke in njihova plačevanje.

e) Obračunske enote naj bolj podrobno obravnavajo vse te probleme na posameznih primerih, ki se vsakodnevno pojavljajo in jih sproti rešujejo.

f) Vsi sklepi ODS se morajo obvezno obravnavati na sejah OE, katere se naj vršijo redno med 10. in 20. v mesecu. Sklepe, ki so širšega značaja, naj se prenese v obravnavo ODS.

g) Člani ODS in OE morajo prenašati vse sklepe med ostale člane kolektiva, da se sproti uvajajo v življenje in da se ustvari zaupanje med delavcem samoupravljaljavecem in samoupravnimi organi.

h) Izpolnjevanje planov naj bo vsakodnevna skrb vsakega čela in etaž kot celote ter vsakega posameznika posebej.

Vsi navedeni sklepi imajo za cilj, da dosežemo planirano pro-

izvodnjo, zmanjšamo neproduktivne dneve in stroške ter povečamo osebne dohodke.

Vsi operativni plani so zelo ostro postavljeni, vendar jih je z dobro organizacijo možno doseči in preseči.

Z večjim medsebojnim delom in kontaktom se bodo vsi ti problemi lažje reševali.

Posebno pozornost bo treba posvetiti nadaljnjemu poglobljanju delavskega samoupravljanja. Zadnje obravnave na masovnih sestankih in tudi diskusije članov samoupravnih organov so pokazale, da delavci še niso seznanjeni z načinom formiranja OD. Ne poznajo vseh vplivov ekonomskih faktorjev na osebni dohodek posameznikov in celote. Prišli smo v tisto fazo razvoja, ko bo veliko vlogo pri delu odigrala družbeno ekonomska razgledanost delavca samoupravljaljaveca. Tu bodo odigrali glavno vlogo člani samoupravnih organov s pomočjo političnih organizacij.

R-K

S fičkom v Plešivec

Naslov bo zvenel za marsikoga, ki je pred letom dni bil v Plešivcu dokaj nerealno. Kdor je poznal staro cesto, ki je vodila iz Skal v Plešivec mu verjetno ni prišlo na misel, da bi šel kdaj z avtomobilom v Plešivec. Pred nekaj dnevi pa so vaščani videli poleg kamionov, ki dovažajo gradbeni material za šolo, tudi osebni avtomobil znamke FIAT.

Delo na cesti Skale—Plešivec se končuje. Delavci kopljejo še zadnje kanale in urejujejo bankine na vsaki strani nove ceste, ki se kot nova preproga vije iz Skal do Plešivca. Ljudje se ustavljajo ob njej, v mnogih se vzbudi občutek zadovoljstva, ker so tudi sami prispevali pri gradnji trase za to čudežno preprogo. Ustajljajo se ob njej tudi tisti, ki so nekoliko manj sodelovali iz opravičenih ali neopravičenih vzrokov. Občutek zadovoljstva je pri njih manjši. Ogledujejo si pa to pot tudi tisti, ki jim je morda težko, da se je ta pot oddaljila od Sopot. Zakaj se je morala oddaljiti od Sopote? Odgovor: če bi čakali da bi bila dograjena cesta po Sopot, bi to trajalo najmanj štiri leta, kar pomeni, da bi adaptacija šole morali predložiti ravno tako za štiri leta zaradi dovoza gradbenega materiala. O nujnosti adaptacije šolske stavbe pa mislim, da je vsaka beseda odveč.

Kdo vse je sodeloval pri izgradnji ceste? Dne 19. 1. 1964 je OO ZKS Plešivec, ko je obravnavala problem ceste Skale—Plešivec, postavila sklep, da se mora pri popravilu ceste angažirati vse vaščane. Na njeno pobudo je Krajevni odbor SZDL Plešivec izvedel akcije zbiranja števila ur, ki jih bodo vaščani prostovoljno opravili pri popravilu ceste. KO SZDL je uspel zbrati okrog 3.000 ur. Ker je Občinska skupščina Velenje nudila znatno pomoč, je delo lepo napredovalo. Že kmalu se je videlo, da ne gre za delno popravilo stare ceste temveč, da si občinska skupščina prizadeva napraviti cesto sposobno za avtobusni prevoz. Vaščani so svoje obveze v glavnem izpolnili. Tudi mladinci so pristopili na pomoč — žal ne vsi. V dnevih, ko ni bilo pouka, so sodelovali pri delu tudi pionirji (zlasti pionirji višje skupine). Občinska skupščina je prispevala nad 17.000.000 din in s tem pripomogla, da je Plešivec povezan z Velenjem z avtobusno cesto s čemer pa bo tudi omogočen vsakodnevni prevoz učencev višje skupine v Velenje in njihovo nadaljnje šolanje na popolni osemletki.

Komu gre največ zahvale za izgradnjo ceste? Odgovor: Občinski skupščini Velenje v osebi tovariša podpredsednika omenjene skupščine. Prav gotovo še danes ne bi bilo ceste v Plešivec in tudi šola se ne bi gradila, da se ni tovariš podpredsednik z takšno vnemo in poživovalnostjo zavzel za izgradnjo ceste in se tako živo zanimal za potek dela, saj je bil ne-

štetokrat na delovišču z namenom, da bi delo čim hitreje napredovalo. Nadalje gre zahvala vodstvu in delavcem Komunalnega podjetja in ne nazadnje vsem Plešivčanom, ki so s svojim delom precej doprinesli obenem pa dokazali, da se zavest hribovskega človeka ne razlikuje od onega v dolini.

V tej akciji pa niso sodelovali le vaščani iz dveh hiš. Naj še omenim to, da je bil najbolj aktiven od vaščanov predsednik krajevnega odbora tov. Ježovnik Edvard, ki se je poleg dela tudi izkazal kot dober organizator.

-k-n



Zbrišite mi dva »plava«, zajčka sem pa kar tako prinesel... Da, da, resnična iz RLV

Rudar dela z vnemo in veseljem tam, kjer je delo dobro pripravljeno, kjer vlada dobra organizacija dela in poteka pridobivanje premoga brez večjih motenj in daljših transportnih zastojev. Tako rudarji spoznajo prizadevanje in skrb svojih predpostavljenih. Pri tem sta veselje in vnema do dela večja in tudi zaslužek je boljši.

Skrbno planiranje in vodenje je predpogoj za dobro sodelovanje ljudi v obratu, kar se mora odraziti v povečani proizvodnji in znižanju proizvodnih stroškov. V nasprotnem primeru je delo večkrat brez potrebe prekinjeno, to pa je zvezano nemalokrat tudi z jezo in nejevoljo pri delu. Prav v rudarstvu so posamezne delovne skupine tesno povezane med seboj v cilju povečanja produktivnosti dela. Pri tem stremljenju je nujno pravočasno in zadostno poučevanje vseh delovnih skupin o ukrepih za povečanje sterilnosti dela ter znižanju proizvodnih stroškov. Razlaga in pouk v tem smislu od strani predpostavljenih tehničnih delavcev je predpogoj za resnično soodgovornost in končno tudi za soodloščanje. To pa mora biti stalna metoda dela za tozadeven strokovni dvig zaposlenih in prenašanje odgovornosti pri delu tudi navzdol, do zadnjega proizvajalca.

Najboljše, kar moremo doseči je to, da bo vsak rudar na svojem delovišču in vsak tehnični delavec postal resnično soudeleženec proučevanja izboljšanja obstoječe odkopne metode, organizacije dela ter boljšega delovnega časa. Tako bomo vsi pomočniki racionalizacije, to je izboljšanja dosedanjega načina dela na pridobivanju lignita. S tem svojim sodelovanjem bomo povečali odkopno storitev, nakopali bomo več premoga in tako zmanjšali pomanjkanje istega. Vsi pa bomo zadovoljni, ker se bodo naši osebni dohodki sorazmerno povečali.

Vse večje pomanjkanje jamskih delavcev nas sili, da povzemo vse možne ukrepe, da bo odhod mlajših rudarjev čim manjši. S tem v zvezi nastane vprašanje kako ga sprejmemo v svojo delovno skupino, kako se počuti v delovnih pogojih in kakšen odnos imajo soizvozišči do novincev. Do rudarja novincev moramo biti potrpežljivi in imeti pred očmi, da smo bili tudi mi vsi novinci in kako nam je bilo, če nismo našli razumevanja. Vsak človek, ki nastopi delo v jami se le počasi prilagaja svojemu okolju in išče pomoči. Vsi smo dolžni, da ga poučujemo in bodrilo, da bo postal dober tovariš in ostal v kolektivu velenjskih rudarjev.

Stefan Ing. Zagoričnik

Iz poročila kadrovske socialne službe

Nadaljevanje iz prejšnje štev. »Rudar«

2.5 KVALIFIKACIJSKA STRUKTURA

Tabela 2/5 — stanje 31. 12. 1963

Stroka	KVALIFIKACIJA						Uslužbenci		
	Skupaj	%	NK	PK	KV	VK	tehn.	adm.	pom.
rudarska	2199	65,4	611	473	884	23	91	99	18
kovinska	395	11,7	—	39	273	39	40	4	—
elektro	115	3,4	—	—	81	8	24	—	—
lesna	234	7,2	138	18	72	4	4	7	—
gradbena	351	10,4	217	47	55	6	19	7	—
prometna	40	1,2	4	—	32	1	1	2	—
sedl. + tapet.	7	0,2	—	2	4	—	1	—	—
živalska	12	0,4	3	—	—	—	1	—	8
steklar.	1	0,0	—	—	1	—	1	—	—
Skupaj	3363	99,9	973	581	1402	81	181	119	26

Rudar je biti res lepo

Ko obujam spomine preteklosti, se rad spominjam na vsa doživljanja, ki so me čakala na poti mojega življenja že od prvih dni, ko sem začel hoditi v osnovno šolo. Marsikateri dan je bil vesel, bilo je pa tudi nekaj težkih, saj na poti življenja mora človek prebroditi marsikaj, a kljub temu se le vsak rad spomni svoje preteklosti.

Je pač tako, da vsakega človeka čaka različna usoda, vsak človek je svoje sreče kovač. Ko sem hodil še v osnovno šolo, sem spoznal, da je le šola in knjiga tista, ki pomagata človeku, da se izobražuje in kulturno razvija. Tako so minevali dnevi, meseci in leta. Prišel je čas, ko sem se moral posloviti od osnovne šole in od svojih sošolcev. Na duri je potrkal čas, ko sem se moral odločiti za svoj poklic. Začelo se je popolnoma novo življenje, ki je bilo včasih tudi nekoliko težko. Končno sem se odločil, da bom izbral poklic rudarja. Ko sem si vse potrebno uredil sem se napotil v prelepo mesto v Šaleški dolini. Prve dni sem imel kaj čuden občutek. Mislim, da nikoli ne bo prišel čas, ko bom lahko kot rudar stopil na novo življenjsko pot. Toda, ko sem se privadil in skoznal nove prijatelje, je čas kar kmalu minil. Res lepo je bilo dokler sem obiskoval IRS v Velenju. Poleg teoretičnega pouka sem svoje znanje izpopolnjeval praktično. Spoznal sem delo in napore vsakega rudarja, ki se obleče v svojo delovno rudarsko uniformo in se s svetilko poda v podzemne globine, da koplje »črno zlato« za svoje dobro in za dobro naše celotne socialistične domovine. Srečen je lahko vsak rudar, ko se poda na delo, ki je sicer naporno, a je kljub temu častno in veselo.

Po končani šoli sem se sam zaposlil in kopal »črno zlato«, ki

ga gre dnevno veliko ton na sveto, da zadovolji potrebe poltrošnika. Spoznal sem tudi rudarsko tovarštvo. No, ko pa sem se le dobro vživel v rudarsko življenje me je dohitel čas, da sem se moral posloviti na rudniku od celotnega kolektiva in vstopiti v JLA, da odslužim svojo dolžnost do naše domovine. Poslovil sem se od svojih sodelavcev, od lepega mesta Velenja in zaželel celotnemu kolektivu dosti delovnih uspehov v izgradnji naše socialistične Jugoslavije.

Sedaj, ko sem na odsluženju kadrovskega roka v Travniku, pa večkrat pomislim na preteklost in na svoje delo, ki sem ga opravljal na velenjskem rudniku. V mislih se mi večkrat prikažejo lepote Slovenije in tudi podoba celotnega Velenja in rudnika, ki iz dneva v dan raste in daje na svetlo velike količine »črnega zlata«, ki je tako potreben za obstanek in razvoj industrije v Jugoslaviji.

S tem sem malce opisal svoj rudarski stan, ki ga spoštujem, ker je tako lep in časten.

Rudarji, vam pa želim dosti uspehov v proizvodnji, v privatnem življenju pa dosti veselja.

Srečno!

Jože Gošnjak

V. P. 1202 20

Travnik — Bosna

Pripis uredništva

Bivši člani kolektiva, ki služijo kadrovskega rok, pošiljajo preko uredništva glasila »Rudar« čestitke in pozdrave našim rudarjem z željo, da bi čim boljše proizvajali in s tem sebi in vsej naši skupnosti ustvarili boljše in lepše življenje.

Za pozdrave se najlepše zahvaljujemo in tudi njim želimo vso srečo in zadovoljstvo v vojaškem stanu, predvsem pa, da se čimprej zdravi in zadovoljni vrnejo v naš kolektiv.

Kot kaže tabela, dela pri nas največ ljudi v rudarski stroki. Zanimiv pa je tudi odstotek tistih, ki delajo v kovinski stroki. Če namreč od skupnega števila zaposlenih (3363) odštejemo one, ki delajo v gradbeni stroki (teh je 351), potem je okroglo 13 % takih, ki delajo v kovinski stroki. Vzrok za tako visok odstotek (z ozirom na druge stroke) je gotovo visoka stopnja mehanizacije pri RLV. Predpostavko potrjuje tudi dejstvo, da v tej stroki nimamo nekvalificiranih, samo 10 % (zaokrožena vrednost) polkvalificiranih, a kar 69 % kvalificiranih (ostalih 31 % pa VK in uslužbenci). Modernizacija rudnika pač zahteva visoko stopnjo strokovnega znanja, kar se do sedaj morda ravno pri kovinski stroki že posebno dobro odraža.

Slabše je z rudarsko stroko. Nekvalificiranih rudarjev imamo še vedno 27,8 %. Vendar je tudi v tej stroki opazen napredek. Poglejmo, kako se je v zadnjem letu spremenila kvalifikacijska struktura v rudarski stroki v našem rudniku!

Prikaz sprememb kvalifikacijske strukture v rudarski stroki RLV:

Kvalifikacija	Število izraženo v %	
	1962	1963
NK	30,2	27,8
PK	24,0	21,5
KV	34,5	40,2
VK	1,9	1,0
Tehn. uslužb.	3,8	4,1
Administr. uslužb.	4,6	4,5
Pomožni uslužb.	1,1	0,8
Skupaj	100,1	99,9

Razlike, ki jih tabela prikazuje, kažejo, da prizadevanja Kadrovske socialne službe in RŠC niso ostala brez efekta. Znižal se je namreč odstotek NK-ih in PK-ih, porasel pa je odstotek kvalificiranih.

Prav tako se je v letu 1963 spremenil kvalifikacijski sestav celotnega kolektiva:

Kvalifikacijski sestav celotnega staleža

Kvalifikacija	Število izraženo v %	
	1962	1963
NK	30,8	28,9
PK	18,3	17,3
KV	36,8	41,7
VK	2,9	2,4
Tehn. uslužb.	6,3	5,4
Administrat. uslužb.	3,7	3,5
Pomožni uslužb.	1,2	0,8
Skupaj	100,0	100,0

Vidimo, da se je v letu 1963 kvalifikacijska struktura celotnega staleža precej spremenila. Znižal se je odstotek nekvalificiranih in polkvalificiranih, povečal pa se je proporc kvalificiranih. Gotovo je, da so te spremembe povoljne. Toda gornja tabela kaže, da se je na drugi strani znižal proporc visokokvalificiranih, tehničnih uslužbencev ter administrativnih in pomožnih uslužbencev. Vprašanje je, ali je tudi ta pojav perspektiven.

2.6 STRUKTURA PO DELOVNEM STAŽU PRI RLV

Tabela 2/6 — stanje 31. 12. 1963

Ekonomska enota	Delovni staž pri RLV						
	Skupaj	do 1	1—2	2—3	3—5	5—10	nad 10
Jama vzhod	1619	374	149	113	224	364	395
Jama zahod	565	121	53	87	107	113	84
Klasirnica	186	40	15	11	15	36	69
El. strojni	170	33	16	19	21	35	46
Avtopark	53	11	2	11	8	8	13
Gradb. obrat	331	151	17	49	30	60	24
»EFE«	69	29	10	27	1	1	1
Zunanji obrat	235	33	21	26	33	35	87
Direkcija	135	11	8	26	22	34	34
Skupaj:	3363	803	291	369	461	686	753

(Nadaljevanje na 8. strani)

DOPIŠUJTE V NAŠ LIST

Rudar 7

Štev. 10. — 19. sept. 1964

(Nadaljevanje s 7. strani)

Če sumarno vrsto tabele 2/6 izrazimo v odstotkih, dobimo naslednjo sliko:

Delovni staž	% 1963
do 1 leta	23,9
1—2	8,6
2—3	11,0
3—5	13,7
5—10	20,4
nad 10	22,4
Skupaj:	100,0

Takoj nam pade v oči razred, ki predstavlja delovni staž do 1 leta. Predstavnikov tega razreda je največ. Zdi se, da je upad odstotka od 23,9 % na 8,6 % previsok. Zakaj? Zato ker imamo preveliko fluktuacijo ravno novih delavcev (glej v poglavju o fluktuaciji, kakšen je odhod v poskusni dobi). Če bi namreč bila manjša fluktuacija v prvem letu (torej do staža 1 leta) in nekaj manjša v razdobju eno do dveh let delovnega staža, potem ne bi bilo takega visokega skoka kot ga imamo (od 23,9 na 8,6 %) na drugi strani bi pa imeli višje odstotke v razredih, ki predstavljajo daljši delovni staž.

V prihodnje nam mora biti torej cilj, znižati fluktuacijo in to posebno tistih, ki imajo delovni staž od 0—1 leta. Vemo namreč, da človek v začetku, ko se šele vključi v neko delo, ne more biti polno produktiven — toliko, kolikor bi njegove sposobnosti dopuščale. Na drugi strani pa je tudi dokazano, da imajo začetniki največ nezgod pri delu in sicer takih nezgod, ki so povzročene po subjektivnih (osebnih) faktorjih.

Da bi zmanjšali fluktuacijo v začetni dobi vključevanja novih delavcev v naš kolektiv, bo kadrovsko-socialna služba podvzela v letu 1964 naslednje korake:

- načrtno uvajanje novincev v delo,
- izdaja informativnega priročnika, katerega cilj bo poglobljanje sprejema in razvijanje občutka pripadnosti delovnemu kolektivu RLV.

V kolikor bodo te mere uspešne, se bo morda znižala pogostost odhodov tistih, katerih delovni staž pri RLV je krajši od enega leta. S tem bi se pa slika, ki jo prikazuje gornja tabela, spremenila — imeli bi večji odstotek ljudi z daljšim delovnim stažem pri RLV. To bi se pa gotovo odražalo tudi na proizvodnji, na varnem delu in morda še kje.

2.7 STRUKTURA PO CELOTNEM DELOVNEM STAŽU

Tabela 2/7 — stanje 31. 12. 1963

Ekonomska enota	Skupna delovna doba v letih			
	Skupaj	do 15 let	15—30	nad 30
Jama vzhod	1619	1323	284	12
Jama zahod	565	486	79	—
Klasirnica	186	127	55	4
El. strojni	170	126	40	4
Avtopark	53	39	13	1
Gradbeni obrat	331	284	44	3
»EFE«	69	67	2	—
Zunanji obrat	235	143	82	10
Direkcija	153	80	46	9
Skupaj:	3363	2675	645	43
%	100	79,5	19,2	1,3

Iz gornje tabele vidimo, da imamo tudi z ozirom na celotni delovni staž (t. j. staž, pridobljen pri RLV in staž, pridobljen izven RLV) precej mlad kader, saj je tistih, ki imajo celotni delovni staž do 15 let kar 79,5 % ali okroglo 80 %.

Od posameznih rudniških obratov v tem smislu prednjačita jama vzhod in jama zahod. Jama vzhod ima namreč ljudi s staležem do 15 let kar okroglo 82 %, a jama zahod jih ima 86 %.

**DOPISUJTE
V NAŠE
GLASILO!**

»Rudar«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor: Štefan ing. Zagoričnik, Rudi Kortnik, Ljubo Naraks, Ivan Fece, Jože Tekavec.

Glavni Urednik: Jože Tekavec
Izhaja dvakrat mesečno. —
Tiska ČP »Celjski tisk« Celje,
Cena 20 din.

Spomenik tovarištva

Gotovo se spominjate našega delovnega tovariša Ledinek Frica, ki je preminil lansko leto v Velenjskem jezeru. Njegova tragična smrt je nas vse, ki smo ga poznali zelo pretresla. Bil je pravi delovni tovariš in tudi vzor vsem ostalim.

Naslednjega dne po usodnem dogodku je mati prišla v Velenje, da bi uredila prevoz pokojnega sina v njegov rojstni kraj Skomarje sredi Pohorja. Ker ji njegovi sostanovalci niso znali pomagati jo je nekdo od njih pripeljal k meni (Ocepek Milanu). Že po kratkem razgovoru z njo sem ugotovil, da ji je pomoč potrebna. Povezal sem se s tov. Grebenšek Cirilom, da sva skupaj uredila vse potrebno za njegov prevoz in pogreb.

Številni delovni tovariši so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Kot je že omenjeno je bil res pravi delovni tovariš, vsem priljubljen, zato smo sklenili, da njegov spomin počastimo še s tem, da mu postavimo nagrobni spomenik. Postavili smo ga pred 14 dnevi v njegovem rojstnem kraju Skomarjah, kjer je tudi pokopan. Finančna sredstva za spomenik smo prispevali delovni tovariši iz skupine v kateri je delal pred tragičnim dogodkom.

Fric je bil še mlad, vesel in zgovoren fant - spomenik pa je nem, vendar naj nemo pričča o pravem rudarskem tovarišu.

O. M.

V zahvalo za humano skrb in postavitev spomenika je pokojnikova mati poslala sledeče zahvalno pismo:

Skomarje, dne 26. 8. 1964
Tov. OCEPEK MILAN!

Tov. Milan, lepo Vas prosim, da bi v mojem imenu prebrali to zahvalo delovnim tovarišem pokojnega Ledinek Frica. Z izgubo sina Frica sem izgubila toliko, da je z besedami nemogoče povedati. V globoki žalosti ste mi stali ob strani vi, Fricovi tovariši. V času najhujšega mojega trpljenja ste me tolažili in z mano sočustvovali.

Pred dnevi ste Fricu postavili spomenik na našem pokopališču, katerega ste sami kupili.

Za iskreno sočustvovanje, za pomoč in organizacijo pogreba ter za postavitev spomenika, ki bo govoril še poznim rodovom o Fricovi prerani, tragični smrti se vsem njegovim delovnim tovarišem lepo zahvaljujemo. Prav lepa hvala tudi tovarišema Francu Cvetu in Jožetu Stoparju za skrbno delo pri postavljanju spomenika.

Tovariš Ocepek! Vam največ dolgujemo, vi ste vložili največ truda. Od vas so izhajale vse pobude za organizacijo Fricovega pogreba in za ureditev njegovega groba. Pokazali ste največjo mero ljubezni in človeškega dostojanstva do delavca vaše skupine. Za vse kar ste žrtvovali najljepša hvala.

Ledinek Matilda
Kristina
Karl

Nekaj bo treba ukreniti

Zadnje čase ugotavljamo, da posamezniki pogostokrat kalijo nočni mir. Poslušati moramo, kako se v vinjenem stanju vračajo iz gostinskih obratov na svoje domove. Petje, oziroma boljše »vpitje« se razlega pozno v noč posebno ob sobotah in nedeljah. Med petjem in vpitjem je slišati besede, ki kažejo na to, kdo so kalilci miru. (Kulturni ljudje prav gotovo ne!)

Zalostno je to, da so ti »razgrajalci« in »horukarji« povečini iz Velenja.

Da bi ne imel kdo napačne predstave! Ne gre samo za razgrajanje moškega spola. Tudi ženska zasedba je močna. Svojo pijanščino (ali pa morda samo brezobzirnost) izživljajo z glasnim cviljenjem, jakanjem, smehom in z drugimi vrstami propagande za dober glas našega mesta.

Taki primeri zadnje čase niso osamljeni. Zato nas je tudi vedno več tistih, ki se nad tovrstnim nočnim življenjem pritožujemo, saj vendar večina prebivalcev našega mesta želi mir, kadar je čas za spanje! Ljudje si želijo odpočiti, da bodo naslednji dan sposobni opravljati svoje delo.

Počitek ne more biti tako učinkovit, če kalilci miru človeka celo v eni sami noči zdramijo po trikrat in večkrat (in to ne samo za pet minut!).

Opisan pojav bi bilo treba preprečiti. Toda kako?

Zdi se mi, da bi na to vprašanje le najlažje odgovorili predstavniki Ljudske milice. Kakšni nočni sprehodi varnostnih organov bi najbrž precej pomagali. Naj organi varnosti pri tem mislijo na to, da z ohranitvijo nočnega miru pomagajo delovnemu človeku obnoviti njegove moči za delo v naslednjem dnevu. Pomislijo naj še na to, da s tem, ko ohranjajo nočni mir, pomagajo našim otrokom zbirati moči za svojo rast.

V. J.